

maatte modsætte mig et saadant Forslag, at udvikle mine Grunde derfor. Jeg skal nu saameget mindre komme tilbage til disse Grunde, som jo dette høitærede Thing sluttede sig til mine Anskuelser og derfor ved Sagens 3die Behandling her i Thinget ikke vedtog det hertil oversendte Lovforslag, men derimod det Forslag om den samme Sag, der var blevet indbragt af Ministeriet i det andet Thing, kun med saadanne enkelte Forandringer i bestemte Punkter, om hvilke et betydeligt Mindretal i det andet Thing havde forenet sig, og hvortil Ministeriet havde erklæret at kunne slutte sig. Det vil jo vistnok være i det høie Things Erindring, at der, efterat Sagen var kommen tilbage til Folkethinget, endnu blev gjort et Forsøg paa at naa til en Løsning af dette store og omfattende Spørgsmaal; men den Overenskomst, som det lyffedes at bringe tilveie mellem det i Folkethinget nedsatte Udvalg og Ministeriet, blev ikke gennemført ved Sagens eneste Behandling i Thinget, og al Udsigt til at naa et Resultat af denne Sag i forrige Samling maatte derved forsvinde, saameget mere, som Rigsdagens Slutning allerede var berammet til at skulle finde Sted Dagen efter, at eneste Behandling sluttedes i Folkethinget. Naar Ministeriet nu ikke strax i Begyndelsen af nærværende Samling paany indbragte Forslaget om Præsternes Lønning, saa var det af den Grund, at jeg ikke kunde antage Gjenoptagelsen af de saa nylig stedfundne udførlige Behandlinger af denne Sag for at være ønskelig, medmindre der maatte foreligge nogen Grund til at vente en noget forandret Stilling ligeoverfor denne Sag fra Flertallets Side i Folkethinget. Smidlertid blev der, som bekendt, allerede i de første Dage af denne Samling igjennem det private Initiativ af endel Medlemmer i Folkethinget indbragt et Lovforslag om denne Sag, og det er jo det, der her foreligger, et Lovforslag, der affattedes, ikke i den Skikkelse, som Sagen havde naaet ved den sidste Forhandling, den nys omtalte eneste Behandling af Sagen i Folkethinget, men derimod paa et enkelt Punkt nær aldeles uforandret i den Skikkelse, som det havde faaet ved 3die Behandling i Folkethinget, altsaa i en Skikkelse, i hvilken

Ministeriet meget bestemt havde maattet erklære ikke at kunne gaa ind paa Sagen, ligesom ogsaa det høitærede Thing enstemmig havde forkastet det. Altsaa kan det vistnok ikke siges, at der i og for sig heri ligger noget synderligt Haab om nu at skulle naa til en heldigere Udgang af Sagen; men paa den anden Side maa det dog siges, at der heri indeholdes en Mulighed i saa Henseende, og det en Mulighed, der faar saameget mere Betydning derved, at det i alt Fald maa siges, at det dog denne Gang vil kunne lyffes at tilendebringe de mange, om jeg saa maa sige, idetmindste i denne Sag foreløbige Behandlinger saaledes, at man paa et nogenlunde tidligt Tidspunkt kan naa til de sidste mere afgjørende Behandlinger af Sagen i de to Thing og mellem de to Thing. Jeg tør derfor antage, at det høitærede Thing vil finde det naturligt, at denne Sag nu fremmes, skjøndt jeg holder mig overbevist om, at Thinget ikke vil kunne give det her foreliggende Lovforslag sin Tilslutning, og jeg vil betragte det som overflødigt endnu til Slutning at tilføie, at jeg paa Ministeriets Begne maa erklære paa ingen Maade at kunne gaa ind derpaa. Paa Enkelthederne i Forslaget kan jeg efter Alt, hvad der er gaaet forud, idetmindste ikke paa dette Standpunkt finde nogen Dpfordring til at komme ind.

Rasmussen: Jeg tror, at det høie Thing vil billige den Udtalelse, vi nu nylig hørte af den høitærede Minister, idet han tilraadede Thinget at fremme denne Sag og endnu i denne Rigsdagssektion forsøge paa at faae en mulig Overenskomst tilveiebragt. Jeg siger, at jeg haaber, at det høie Thing vil billige denne Udtalelse af den høitærede Minister. Det har jo vistnok hidtil været en Gaade, hvorfor den høitærede Minister, som ellers ikke i politisk Henseende pleier at give tabt, ikke selv indbragte Lønningsspørgsmaalet i nærværende Rigsdagssektion. Jeg for min Del kunde efter den høitærede Ministers Stilling til alle de kirkelige Spørgsmaal, og navnlig naar jeg betænker den høitærede Ministers hele Stilling i Kirkekommissionen og den Indflydelse, som han vistnok havde paa den Udtalelse af samme, som indeholder en Anvisning paa, i hvilken Orden